

hvorefter en indsat har ret til mindst ét ugentligt besøg, der skal være af mindst én times varighed og så vidt muligt af to timers varighed. Der kan dog i den enkelte institution gives tilladelse til besøg i videre omfang.

Efter de nugældende regler i brev- og besøgs-cirkulærets § 14 må besøgstiden ikke være kortere end 1/2 time og skal, hvor forholdene gør det muligt, være mindst en time. Den foreslåede bestemmelse medfører, at besøgstiden skal være af mindst én times varighed.

Som § 51, stk. 2, foreslås en bestemmelse, hvorefter en indsat til enhver tid har ret til at modtage besøg af den advokat, der er beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag. Det samme gælder besøg i øvrigt af advokater, der efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlige forsvarere.

§ 51, stk. 2, medfører en lovfæstelse af den indsatte adgang til at modtage besøg af visse advokater. Bestemmelsen er ny i forhold til arbejdsgruppens lovudkast, der ikke indeholder udtrykkelige bestemmelser herom. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er et ønske om at præcisere, at der for visse advokater gælder en særlig adgang til at besøge den indsatte uafhængigt af den almindelige regel om besøg i § 51, stk. 1, i rådets lovudkast. Afgrænsningen af den kreds, der efter § 51, stk. 2, har adgang til at besøge den indsatte, svarer til den kreds, der efter § 56, stk. 1, i rådets lovudkast kan have ukontrolleret brevveksling med den indsatte, jf. pkt. 5.7.3.2. nedenfor.

Endelig foreslås som § 51, stk. 3, en bestemmelse, hvorefter en udenlandsk indsat til enhver tid har ret til samtale med hjemlandets diplomatiske eller konsulære repræsentanter. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 36, stk. 1, litra c, i bekendtgørelse nr. 83 af 11. december 1972 af Wienerkonventionen af 24. april 1963 om konsulære forbindelser mv. (Wienerkonventionen). Efter denne bestemmelse har en konsulatembudsmand bl.a. ret til at besøge enhver statsborger fra udsenderstaten, som i henhold til dom eller retskendelse er undergivet fængsling. Konsulatembudsmanden skal dog afholde sig fra at træde i aktion for en statsborger, som er underkastet fængsling, når den pågældende udtrykkeligt modsætter sig et sådant skridt.

Som § 52 i rådets lovudkast foreslås en bestemmelse, hvorefter institutionen kan bestemme, at de besøgende skal indhente forudgående tilladelse fra institutionen til at besøge den indsatte. Det kan gøres til et

vilkår for en besøgstilladelse, at den besøgende lader sin yderbeklædning og medbragte effekter undersøge.

§ 52 medfører en lovfæstelse af adgangen for institutionen til at stille krav om, at personer, der ønsker at aflægge den indsatte besøg, herunder også advokater og diplomatiske eller konsulære repræsentanter, skal indhente forudgående tilladelse hertil. Bestemmelsen medfører også, at institutionen som hidtil kan betinge besøgstilladelse af, at den besøgende går ind på at lade sin yderbeklædning og medbragte effekter undersøge.

Som § 53, stk. 1, i rådets lovudkast foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om gennemførelsen af de indsatte ret til besøg. Efter den pågældende bestemmelse fastsætter justitsministeren endvidere regler om begrænsninger i denne ret ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, herunder om adgang for institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil, til at træffe bestemmelse om forbud mod besøg af bestemte personer og om gennemførelse af besøg under overværelse af personale i institutionen. Besøg af advokat, jf. § 51, stk. 2, i rådets lovudkast, skal dog altid være uoverværet.

Bemyndigelsen i § 53, stk. 1, suppleres i § 53, stk. 2, af en bestemmelse, hvorefter institutionens leder i øvrigt fastsætter regler om besøgenes afvikling.

§ 53 medfører en lovfæstelse af adgangen til ud fra ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn at fastsætte begrænsninger i de indsatte ret til besøg, herunder i form af forbud mod besøg af bestemte personer og gennemførelse af besøg i overværelse af personale i institutionen.

Bestemmelsen indebærer i forhold til de nugældende regler og praksis, at adgangen til at forbyde besøg af personer, som den indsatte kender fra studiebesøg og lignende eller fra tidligere fælles institutionsophold, begrænses til tilfælde, hvor det skønnes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn.

Endvidere præciseres det, at besøg af den kreds af advokater, der er nævnt i § 51, stk. 2, i rådets lovudkast, skal være uoverværet. Bestemmelsen indebærer på dette punkt en udvidelse i forhold til § 19, stk. 2, i brev- og besøgs-cirkulæret, der alene omfatter forsvareren i en verserende straffesag. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 56, stk. 1, i rådets lovudkast, hvorefter den indsatte har adgang til ukontrolleret brevveksling med den samme kreds af advokater, jf. pkt. 5.7.2.3. nedenfor.

Endelig indebærer § 53, at kompetencen til at træffe afgørelse om forbud mod besøg af bestemte personer henlægges til institutionens leder eller den, der bemyndiges dertil. Bestemmelsen er herved på linie med de øvrige bestemmelser i rådets lovudkast, der giver